

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr. 1a- 110/2011
I.Talpă

Judecător

DECIZIE ÎN NUMELE LEGII

25 mai anul 2011

municipiul Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

Avînd în componența sa :

Președintele ședinței de judecată

Nicolaev Mihail

Judecătorii :

Burdeniuc Ruslana, Rotaru Ala

Grefier

Vețu Vadim

Cu participarea :

Procurorului Cîrnațel Natalia

Avocaților Sofroni Eugen, Toma Ion, Ivanov Vladimir

Judecînd în ordine de apel în ședință publică apelurile declarate de procurorul în procuratura mun.Bălți Guțu Tataiana, partea vătămată Priscu Victor, apărătorul Ivanov Vladimir și partea vătămată Priscu Victor, apelul suplimentar declarat de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți Cîrnațel Natalia împotriva sentinței Judecătoriei mun.Bălți din 15.11.2011, în cauza penală în privința lui

ISTRATII IURIE PETRU, născut la 04.07.1961 în sat.Mîndîc raionul Dondușeni, locuitor al mun.Bălți, Bd.Larisa 9/15, cetățean al R Moldova, moldovean, cu studii superioare, căsătorit, are un copil minor, director SC „Șansa Auto,, anterior nejudecat,

- achitat pe art.190 al.(5) CP RM deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Măsura preventivă în privința inculpatului s-a revocat.

S-a dispus de a fi lăsată fără soluționare acțiunea civilă înaintată în procesul penal de Priscu V. cu drept de intentare în ordinea procedurii civile.

Asupra apelurilor, în baza materialelor din dosar și
argumentelor prezentate în ședință, Colegiul penal al Curții de
Apel Bălți -

C O N S T A T Ă :

Instanța de fond a reținut că de către organul de urmărire penală Istratii Iurie Petru este învinuit de faptul, că în anul 2005 împreună cu Manole Constantin și Catană Victor au procurat prin licitație de la Primăria mun.Bălți un teren situat în str.Industrială, 2 mun.Bălți cu scopul de a construi un complex imobiliar format din depozite și clădiri administrative, perfectînd actele prin comun acord pe SC „Șansa Auto,, SRL cu condiția că după darea în exploatare a complexului, Istratii Iu. se obligă să perfecteze pe fiecare din participanții la construcție cota parte corespunzător investițiilor făcute. Din cauza renunțului lui Manole Constantin la finanțarea complexului imobiliar, în anul 2006 Istratii Iurie i-a propus lui Priscu Victor să participe la finanțarea complexului înlocuindu-l și achitîndu-i lui Manole Constantin suma de 23.000 lei.

Totatunci Istratii Iurie cu scopul dobîndirii ilicite a dreptului de proprietate asupra întregului complex imobiliar din str.Industrială, 2 mun.Bălți, abuzînd de încrederea lui Priscu V. și-a asumat obligația, că la momentul dării în exploatare a acestuia î-i va înregistra pe numele lui Priscu V. dreptul de proprietate asupra 1/3 din construcția în litigiu pentru ca acesta să porceadă la construcția obiectului.

În decembrie 2008 Istratii Iurie în scopul realizării intenției sale criminale de dobîndire ilicită a bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, a refuzat după darea în exploatare a complexului imobiliar de pe str.Industrială, 2 mun.Bălți, perfectarea actelor ce atestă dreptul de proprietate a lui Priscu Victor asupra oficiului de 757 m.p., bocs -453 m.p., gard de piatră – 293 m.p. și suprafața de teren aferentă de 0,5683 ha construită de către Priscu V., valoarea căroră conform raportului de evaluare a obiectului imobiliar ANIC115/10/1067 din 15.02.2010 constituie 4.120.000, ce constituie un prejudiciu în proporții deosebit de mari.

În termen sentința a fost contestată cu apel de către procurorul în procuratura mun.Bălți Guțu Tatiana, care solicită admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărîri, potrivit căreia Istratii Iu. să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 al.(5) CP cu stabilirea pedepsei - închisoare pe termen de 8 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu admiterea acțiunii civile înaintat de Priscu V. în mărime de 1.983.150 lei, prejudiciul suportat în urma infracțiunii și 10.000 lei suportate în legătură cu asistența juridică.

În motivarea apelului procurorul indică, că sentința instanței de fond este ilegală, neîntemeiată și urmează a fi casată, dat fiind că de către instanța de fond

n-au fost apreciate la justa valoare probele administrate în cauza penală și nefiind cercetate careva probe contrare prezentate de partea apărării, din motive eronate a ajuns la concluzia că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.190 al.(5) CP RM.

Consideră că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate se atestă prin declarațiile martorilor Priscu V., Catană V., Manole C., a părții vătămate Priscu V., care a indicat că la inițiativa lui Istratii Iu. a participat la afacerea inițiată de ultimul și numai ca urmare a promisiunii făcute de Istratii Iu. privind transmiterea dreptului de proprietate asupra 1/3 din construcția ridicată de către Priscu V., a participat la afacerea dată prin investiții și nemijlocit prin efectuarea construcției pe sectorul promis. Circumstanțele invocate mai sus denotă prezența în acțiunile lui Istratii Iu. a laturii obiective a escrocheriei și anume dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin abuz de încredere. Istratii Iu. folosindu-se de încrederea victimei, î-și asumase obligații patrimoniale, care au stat drept condiție pentru ca Priscu V. să facă investiții în construcție, ca apoi să-i refuze transmiterea dreptului de proprietate asupra 1/3 din imobilul construit precum și banii investiți. Consideră că în ședința de judecată s-a dovedit faptul investirii de către Priscu V. a sumei de 1.983.150 lei. Istratii Iu. în cadrul cercetării judecătorești nu a demonstrat mărimea cheltuielilor suportate anume la construcția 1/3 parte din imobilul în litigiu. Faptul că la momentul înregistrării dreptului de proprietate pe SRL „Șansa Auto,, Istratii Iu. a refuzat oformarea dreptului de proprietate asupra 1/3 cotă parte a complexului imobiliar de pe str.Industrială, 2 mun.Bălți pe numele lui Priscu V., încă o dată atestă despre intenția lui Istratii Iu. de a dobîndu bunurile ce aparțian lui Priscu V., iar comportamentul lui Istratii Iu. care după refuzul perfectării dreptului de proprietate, l-a alungat pe Priscu V. de pe teritoriul dat, fapt confirmat prin cererile depuse la Comisariatul poliției, precum și darea în arendă a imobilului în litigiu, atestă intențiile criminale a inculpatului și prezența laturii subiective a acestei infracțiuni.

La fel procurorul indică, că prin declarațiile martorilor date în instanța de fond, și anume: Cavca S., Brașoveanu N., Grinciuc V., Țîmbalistru T., Capustean V., Bînzari P., Sîrbu D., Fedotchin Gh., Țap A., Colibabciuc A., Frecăuțan V., Ciurca V., Ciurca L., Priscu V., Caparușchin V., Burcatfi V., Pîslari Gh. se atestă faptul că Priscu V. a efectuat și a investit bani în vederea construcției 1/3 parte din imobilul promis și a efectuat construcția dată de la fundament pînă la acoperiș și tot el a achitat și munca prestată de acești lucrători. Faptul dat a fost confirmat atît prin declarațiile martorilor în cauză, cît și prin copiile recipiselor anexate la materialele cauzei.

Faptul suportării cheltuielilor de către Priscu V. se atestă și prin copiile transferurilor bănești făcute de către Priscu V. pe contul întreprinderii „Șansa

Auto,, datate cu finele an.2005, începutul an.2006, fiind anexate ca corpuri delictive și examinate în cadrul cercetării judecătorești. Astfel afirmația invocată de către instanța de fond, precum că organul de urmărire penală n-a prezentat careva probe ce ar confirma mărimea investițiilor efectuate de către Priscu V. în complexul dat, corespunderea acestor investiții cu partea din construcția asupra căreia se solicită transmiterea dreptului de proprietate, sau care ar confirma valoarea bunurilor dobândite de Istratii Iu. de la Priscu V. este ilegală.

La fel consideră că este ilegală și concluzia instanței referitor la faptul, că nu poate reține ca probă în confirmarea vinovăției raportul de evaluare a bunului imobiliar ANIC 115/10/1067 drept probă ce ar confirma investițiile făcute de către Priscu V., mărimea bunurilor dobândite de Istratii Iu., deoarece acest raport confirmă valoarea de piață a bunului, dar nu investițiile lui Priscu V. sau valoare bunurilor dobândite de Istratii Iu., deoarece de către partea acuzării a fost exclusă din învinuire suma prețului de piață a bunului în litigiu, fiind indicată suma concretă a prejudiciului suportat de 1.983.150 lei.

Din considerentele enunțate consideră că sentința adoptată în privința lui Istratii Iu. urmează a fi casată cu adoptarea unei noi hotărâri.

Apel împotriva sentinței a declarat și partea vătămată Priscu Victor, care solicită admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Istratii Iu. să fie tras la răspundere penală în conformitate cu art.190 al.(5) CP RM, cu admiterea integrală a acțiunii civile.

În motivarea apelului se indică, că instanța de fond n-a ținut cont de faptul, că în ședința de judecată s-a stabilit colaborarea în comun a trei persoane pentru construcția în comun a construcției dintre care făcea parte Istratii Iu., Catană V. și Manole C., care au pregătit terenul pentru construcție, au început lucrările de construcție cu condiția transiterii dreptului de proprietate de pe SRL „Șansa Auto” pe fiecare participant conform investițiilor. S-a stabilit de asemenea că Manole C. a renunțat să participe la lucrări și Istratii Iu. i-a propus lui să participe la finanțarea acestei construcții. Potrivit înțelegerii după finisarea construcției Istratii Iu. trebuia să oformeze dreptul de proprietate asupra 1/3 cotă parte a complexului imobiliar de pe str.Industrială,2 mun.Bălți pe numele lui. În scopul realizării intenției criminale Istratii Iu. în decembrie 2008 a dat în exploatare construcțiile și le-a înregistrat pe SRL „Șansa Auto, fiind transmis dreptul de proprietate doar pe Catană V., refuzând oformarea dreptului de proprietate asupra 1/3 cotă parte a complexului imobiliar de pe str.Industriașă,2 mun.Bălți pe numele lui, mai mult ca atât l-a alungat din oficiu, unde au rămas bunurile lui, astfel Istratii Iu. în mod fraudulos a înregistrat dreptul de proprietate asupra cotei părți ce-i aparține. Consideră neîntemeiată și pripită soluția instanței de fond în privința lipsei vinovăției inculpatului, fiind determinată de aprecierea insuficientă a probelor acumulate, precum și aplicarea eronată a

normelor de drept material. În acest aspect instanța de fond n-a ținut cont de pct.15 a Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție, precum și de declarațiile unui șir de martori: Manole C., Carapușchin V., Proșovanu N., Colibabciuc A., Frecăuțan V., Ciurca L., Cavca S., Ciurca V., Țap Iu., precum și martorii Țîmbalistru T., Capustean V., Priscu V., Pîntea I., Fedotchin Gh., Botnaru O., Sîrbu D., din declarațiile cărora la fel rezultă că au participat la construcția complexului din str.Industrială,2 mun.Bălți la rugămintea lui Priscu V., iar ulterior și la rugămintea lui Istratii Iu.

Împotriva sentinței a fost declarat și un apel comun de către partea vătămată priscu V. și apărătorul Ivanov V., care solicită repunerea apelului în termen, admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Istratii Iu. să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 al.(5) CP RM, cu admiterea acțiunii civile, prin care a restitui în natură lui Priscu V. complexul imobiliar de pe str.Industrială, 2 mun.Bălți - oficiul de 757 m.p., bocs -453 m.p., gard de piatră – 293 m.p. și suprafața de teren aferentă de 0,5683 ha, valoarea cărora constituie 1.983.150 lei, precum și încasarea de la Istratii Iu. a cheltuielilor legate de asistența juridică în folosul lui Priscu V. – 10.000 lei.

În motivarea apelului se indică, că sentința instanței de fond este ilegală și irmează a fi casată, dat fiind că a fost dată o analiză arbitrară și unilaterală a probelor, care juridic incorect au fost apreciate. Consideră că vinovăția inculpatului Istratii Iu. s-a confirmat prin declarațiile martorilor Carapușchin V., Proșovanu N., Colibabciuc A., Frecăuțan V., Ciurca L., Cavca S., Ciurca V., Țap Iu., precum și martorii Țîmbalistru T., Capustean V., Priscu V., Pîntea I., Fedotchin Gh., Botnaru O., Sîrbu D., ș.a., din conținutul cărora rezultă că Priscu V. a efectuat lucrări și a investit bani în sumă de 1.983.150 lei în vederea construcției a 1/3 din imobilul promis, a făcut construcția dată de la fundament și pînă la acoperiș. Tot el a achitat munca prestată, fapt confirmat prin recipise, la fel faptul suportării cheltuielilor se confirmă și prin copiile transferurilor bănești făcute de Priscu V. pe contul întreprinderii „Șansa Auto” în perioada 2005-2006. Astfel concluzia instanței referitor la faptul, că careva probe ce ar confirma mărimea investițiilor efectuate de Priscu V. n-au fost prezentate, nu corespunde realității și materialelor cauzei. Consideră că instanța de fond absolut neîntemeiat a indicat că nu poate reține ca drept probe ce ar confirma vinovăția inculpatului facturile bancare și fiscale, precum și recipisele, astfel fiind admise încălcări a prevederilor art.93-95,101 CPP RM, la fel este arbitrară concluzia instanței privind lipsa intenției în acțiunile lui Istratii Iu. de însușirea bunurilor, deoarece la propunerile lui Priscu V. s-a refuzat de a rezolva obligațiunile sale și să recupere prejudiciul patrimonial cauzat. Mai mult ca atît prin aplicarea violenței și amenințărilor, Priscu V.a fost alungat din încăperea construită de către el, iar proprietatea lui a fost transmisă de

către Istratii Iu. în arendă altor persoane, fapt ce confirmă că a fost efectuată escrocheria proprietății lui Priscu V. Din considerentele enunțate mai sus și consideră că sentința ca fiind ilegală urmează a fi casată.

Împotriva sentinței în cauză a fost declarat apel suplimentar de către procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți Cîrnațel Natalia, care solicită admiterea apelului de fond și suplimentar, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Istratii Iu. să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 al.(5) CP cu stabilirea pedepsei - închisoare pe termen de 8 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a conduce și gestiona întreprinderi comerciale pe un termen de 2 ani; admiterea acțiunii civile înaintate de Priscu V. în mărime de 1.983.150 lei, prejudiciul suportat în urma infracțiunii și 10.000 lei suportate în legătură cu asistența juridică.

În motivarea apelului se indică, că suplimentar la cele invocate în apelul de bază de procuror solicită să fie luate în considerație și următoarele circumstanțe.

De către partea acuzării a fost reținută suma de 1.983.150 lei drept sumă a prejudiciului material cauza lui Priscu V. prin acțiunile intenționate de escrocherie comise de Iu.Istratii, care a fost dovedit pe parcursul cercetării judecătorești prin declarațiile părții vătămate, care a susținut suma dată în întregime. Suma prejudiciului a fost calculată reeșind din declarațiile martorilor, care au susținut că au primit de la Priscu V. pentru serviciile acordate în cadrul construcției a 1/3 din imobilul din str.Industrială, 2 mun.Bălți, în total suma de 763.257 lei; banii cheși transmiși la mîna lui Istratii iu. de către Priscu Vera în sumă de 276.000 lei; înscrisurile personale făcute de Priscu V. privind cheltuielile suportate indicate în caietul de evidență în sumă de 463.993 lei; transferul bancar făcut de ÎI „V.Priscu” pe SRL „Șansa Auto” în mărime de 371.900 lei. Astfel, suma totală a prejudiciului constituie 1.983.150 lei.

În apel se menționează la fel și faptul, că inculpatul nu a fost capabil să răspundă la întrebarea acuzării privitor la suma cheltuielilor suportate de ultimul la construcția a 1/3 din imobilul din litigiu, invocînd necesitatea efectuării unor calcule, iar ulterior nefăcînd careva explicații raționale. Totodată consideră ilegală încheierea instanței de fond din 06.11.2010 de respingere a demersului apărătorului inculpatului cu privire la anexarea la materialele cauzei a documentelor contabile a SRL „Șansa Auto,, și anume devizul de cheltuieli pentru anii 2005-2009, din conținutul cărora se denotă, precum că cheltuielile nemijlocit suportate de Istratii Iu. și trecute prin contabilitate constituie 207.152 lei, astfel pretențiile lui privind achitarea de către Priscu V. a sumei de 140.000 lei sunt neîntemeiate și reprezintă doar un pretext pentru a nu-și onora obligațiile față de pătimit, ceea ce atestă intenția inculpatului la comiterea escrocheriei. La fel consideră că instanța de fond ilegal a respins proba ce ține de raportul de evaluare a obiectului imobiliar ANIC

115/10/1067 din 15.02.2010, deoarece din analiza ultimului s-a constatat că valoarea obiectului după metoda cheltuielilor constituie suma de 1.863.806 lei, care coincide aproximativ cu suma ce a stat la baza învunuirii, pe care a indicat-o și pătimitul și care reprezintă suma prejudiciului cauzat de 1.983.150 lei.

Totodată indică, că sancțiunea art.190 al.(5) CP RM prevede ca pedeapsă complementară obligatorie – privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, care nu a fost solicitată de a fi aplicată de acuzator în apelul de bază și nici nu a s-a motivat neaplicarea acesteia, deaceia și solicită aplicarea pedepsei complimentare obligatorii în privința lui Istratii Iu.

În instanța de apel procurorul Cîrnațel N. a susținut apelurile de fond și suplimentar declarate de procuror, precum și apelurile declarate de partea vătămată Priscu V. și apărătorul lui Ivanov V., solicitînd admiterea apelurilor declarate pe cauză din temeiurile invocate.

Partea vătămată Priscu V. a solicitat admiterea apelurilor declarate de el și apărătorul său, respectiv și de procuror, cu casarea sentinței instanței de fond și pronunțarea unei sentințe de condamnare a inculpatului, cu admiterea acțiunii civile înaintate de către el.

Inculpatul Istratii Iu., precum și apărătorul care l-a asistat Sofroni E. au solicitat respingerea apelurilor declarate de procuror, partea vătămată lși apărătorul lui, cu menținerea sentinței instanței de fond ca legală și întemeiată.

De către participanții la proces în ședința instanței de apel s-a solicitat audierea suplimentară a părții vătămate, a martorilor și a inculpatului, demers care a fost admis.

Astfel, fiind audiat în instanța de apel partea vătămată Priscu V. a declarat că susține declarațiile date în instanța de fond și la fel a mai relatat, că la finele anului 2005, începutul anului 2006 Istratii Iu., cu care se cunosc o perioadă mare de timp, i-a propus o afacere privind construcția unei boxe și a unui depozit pe un lot cîștigat de el la licitație din cauză că cineva s-a abținut de la construcție. Ulterior dînsul a acceptat propunerea lui Istratii Iu., care i-a făcut cunoștință cu participanții la construcție Catană și Manole, ultimul i-a spus că nu poate să participe la construcție și este de acord să-i dea cota-parte lui. Suma era de 23.000 lei, care urma a fi transmisă lui

Manole, dar deoarece ultimul avea datorii, i-a transmis lui Catană – 10000 lei, lui Istratii – 13000 lei, fără a perfecta careva acte. Istratii Iu. a spus, că s-a înțeles cu o brigadă de muncitori și precum că lucrările se vor începe de pe teritoriul lui. Ulterior dînsul a procurat materiale din fier pentru acoperiș, unghi metalic, alte materiale de construcție și au început lucrările și pînă la sfîrșitul an.2007 a adus și marfa în depozit. Toate facturile le achita cu bani cheși, cîte 100 000 lei lunar, astfel partea lui pe acturi constituie suma de 240 000 lei. După finisarea lucrului în anul 2008, Istratii Iu. a dat construcția în exploatare și careva pretenții față de el nu avea. Conflictul a început însă în octombrie 2008 cînd s-a efectuat un control fiscal la firmă și sa pus întrebarea în baza căror acte desfășoară activitatea. Istratii nu dorea să întocmească careva acte, s-a clarificat cu Catană, însă cu el nu. S-a început conflictul dat, iar ca urmare dînsul a fost dat afară cu tot cu marfa, iar oficiul și teritoriul lui au fost date în arendă de către Istratii Iu. Consideră că nu este dator lui Istratii Iu. cu careva bani și ultimul urmează să-i întoarcă oficiul, depozitul, pămîntul și construcțiile auxiliare. Ulterior Istratii Iu. i-a restituit suma de 371.000 lei. A avut deplină încredere în Istartii, deaceia și nu dispune de careva acte, pe care nu le-au întocmit, dar a cheltuit suma de 2 mln. lei la efectuarea construcțiilor din litigiu. La fel a indicat, că Istratii Iu. ulterior a cerut de la el suma de 700.000 lei, promițîndu-i că în așa caz va perfecta actele pe el. Consideră că Istratii Iu. l-a păcălit, i-a luat banii agonisiți o viață, fapt pentru care trebuie să fie pedepsit.

Martorul Frecăuțan V. a declarat, precum că a lucrat la Istratii Iu. la construcție, la care participa și Priscu V., care după efectuarea unor lucrări și s-a achitat cu muncitorii cu suma de 40.000-50.000 lei. De la Istratii a înțeles că Priscu este o rudă de

a lui și va participa în continuare la construcția obiectelor. Când au terminat definitiv lucrul, cu ei s-a achitat deja Istratii, care și i-a angajat la lucru și conducea lucrările, aducea material de construcție. Toate lucrările au costat în jurul sumei de 150.000-160.000 lei, dintre care 100.000 lei a achitat Priscu V.

Martorul Catană V. a declarat că susține declarațiile date în instanța de fond și suplimentar a comunicat, că a avut o înțelegere cu Istratii Iu. și Manole C. să construiască niște depozite, care ulterior să fie înregistrate după fiecare. Apoi în locul lui Manole C. a apărut Priscu V., s-au construit clădirile până la pereți, apoi s-au efectuat calculele între ei și s-a constatat precum că Priscu este dator lui Istratii și lui cu suma de 100.000 lei la fiecare. Ulterior Priscu s-a achitat cu ei și fiecare din ei au început construcțiile aparte. După darea imobilului în exploatare, împreună cu Istratii Iu. au mers la Oficiul Cadastral și el a înregistrat partea sa după sine, achitând doar serviciile necesare. Cunoaște faptul că Istratii a refuzat să înregistreze cota parte după Priscu, cerînd de la ultimul suma de 700.000 lei, de la el asemenea sumă nu sa cerut. Priscu a refuzat să achite suma menționată. La fel martorul a declarat, că la construcție ideile parveneau de la Istratii și recunoaște că datorită ultimului costul lucrărilor a fost mult mai mic.

Martorul Țîmbalistu T. a declarat, că împreună cu soția sa a efectuat lucrări de tencuială, instalarea laminatului la Priscu V., care aducea materiale de construcție și care s-a și achitat pentru lucrul efectuat de ei, achitîndu-le suma de 109.000-110.000 lei. În afară de ei, mai lucrau și alți patru bărbați, care construiau o clădire.

Martorul Pîslari Gh. a declarat în instanța de judecată, că la invitația lui Priscu V., dînsul a lucrat la el la construcție, montînd ușa din metal dintre garaj și oficiu. Pentru lucrul

efectuat a primit de la Priscu suma de 11.000 lei. La fel la construcție erau antrenați și alți muncitori.

Martorul Cavca S. a declarat, că este ruda lui Priscu V. și în anul 2006 a acceptat propunerea ultimului și a efectuat împreună cu alte 6 persoane construcția la patru boxe, căsuța pentru pază, fântâna, precum și alte construcții. După efectuarea lucrărilor Priscu s-a achitat cu bani cheși 60.000-70.000 lei. Alături la construcție lucrau și alte brigăzi.

Martorul Bîlici I. a declarat, că din luna aprilie și pînă în luna septembrie 2006 a lucrat la efectuarea construcțiilor fiind angajat de către Manole C.. Ulterior ultimul s-a dezis de construcție și a rămas să lucreze împreună cu altă persoană deja sub conducerea lui Istratii Iu. Au efectuat lucrări de montare a fundamentului și ridicare a pereților. Pentru toate lucrările se achita brigadirul, căruia îi transmitea bani Istratii, care și conducea cu toate lucrările.

Martorul Priscu V. a declarat, că este soția lui Priscu V. și la propunerea lui Istratii Iu., cu care se cunoșteau de mai mulți ani și erau în relații bune, au acceptat să efectueze construcția încăperilor. Au vîndut casa și au început lucrările de construcție, iar cînd au finisat sa început ura între ei și Istratii Iu., ulterior ultimul i-a alungat, spunînd că nu au nici un drept la construcții. Numai personal dînsa i-a transmis lui Istratii suma de 150.000 lei, fără a întocmi careva recipisă, la fel n-au întocmit careva document referitor la începerea construcției, deoarece a fost înțelegerea să împărțească totul frățește. Au fost nevoiți să apeleze la organele de drept, deoarece au fost înșelați.

Martorul Manole C. a declarat în instanța de apel, că împreună cu Catană și Istratii au decis să construiască o bază de transport, ulterior au găsit terenul de pămînt, ca mai pe urmă la organul cadastral să înregistreze construcția în trei părți. Careva

acte nu s-au întocmit, înțelegerea fiind orală. Ulterior dînsul a realizat partea sa lui Priscu V., ultimul s-a achitat pentru teren cu Istratii Iu. și nu cu el, deoarece avea datorii față de Istrarii Iu. Terenul deja era împărțit în tre părți, iar ulterior la darea în exploatare terenul și construcțiile la fel urmau ai împărțite în trei părți. La fel a mai declarat, precum că toate actele erau perfectate pe firma lui Istratii Iu., care a și fost împuternicit de către ei să semneze din numele lor actele. Ulterior a aflat despre existența dosarului și nu cunoaște motivul pentru care Istratii nu dorește să recunoască construcția.

Inculpatul Istratii Iu. a declarat că susține declarațiile date în instanța de fond, că nu recunoaște învinuirea adusă, deoarece n-a comis nici o escrocherie. În anul 2005 împreună cu Catană V., iar ulterior și cu Manole C. au început să caute un teren și s-au înțeles că actele se vor perfecta pe firma „Șansa Auto”, care dispunea de surse financiare. În toamna anului 2005 a avut loc licitația, după ce s-au început lucrările, adică s-a pregătit șantierul, iar în anul 2006 s-au procurat materialele de construcție, sau săpat tranșeele. Ulterior Manole C. din lipsa surselor s-a dezis de construcție, motiv pentru care i-a propus lui Priscu V. să participe în locul lui Manole C. și dînsul a acceptat, însă totodată a declarat că deoarece este ocupat nu va participa la construcție. Astfel lucrările de construcție le-a efectuat de unul singur. A fost ridicată clădirea, îngrădit gardul, instalat acoperiș din metal și la aceste lucrări Priscu n-a participat. În mai 2007 a apărut Priscu V., care a început să finiseze lucrările. Necătînd de faptul că firma „Șansa Auto,, dispunea de transport, dînsul s-a înțeles și a adus transport străin. La întrebarea adresată lui Priscu, ultimul i-a răspuns că este stăpîn și dorește să cîștige, după ce s-au început careva neînțelegeri, ulterior i-a interzis să procure materiale pentru firma ”Șansa Auto,, și Priscu

V. deja procura materiale pe firma sa. Apoi Priscu i-a spus, că trebuie să-i restituie suma de 50.000 lei transmiși pentru procurarea materialelor, la ce i-a răspuns că dacă va fi nevoie î-i va restitui toți banii. La sfârșitul an.2009 când se finaliza construcția, Catană l-a întrebat referitor la Priscu, la ce dînsul i-a răspuns, că după ce Priscu se va achita cu lucrările, î-și va lua partea sa. Ulterior actele s-au perfectat la organul cadastral, Catană și-a luat cota sa parte, deoarece nu erau careva probleme. Recunoaște că pentru lucrările efectuate de firma sa, a cerut de la Priscu suma de 700.000 lei, care a fost stabilită de o firmă în domeniul construcțiilor, care a apreciat valoarea construcției la 1 mln.600.000 lei. Priscu V. n-a acceptat propunerea, spunînd că se va adresa la organele de drept, deși dînsul consideră că nu a comis careva încălcări. Ulterior i-a restituit lui Priscu V. banii pentru materialele de construcție 371.000 lei.

Audiind participanții la proces, verificînd argumentele invocate în apelurile declarate prin prizma probelor administrate, verificînd legalitatea și temeinicia sentinței atacate, Colegiul penal ajunge la concluzia că apelurile declarate urmează a fi respinse ca fiind nefondate, iar sentința atacată ca legală și întemeiată urmează a fi menținută fără modificări reeșind din următoarele considerente.

Conform art. 415 al.1 pct.1) lit.c) CPP RM instanța de apel, judecînd cauza în ordine de apel, instanța adoptă una din următoarele decizii:

- 1) respinge apelul, menținînd hotărîrea atacată, dacă:
  - c) apelul este nefondat.

Colegiul penal ajunge la concluzia că judecînd cauza penală instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al coroborării lor, just ajungînd la concluzia că inculpatul Istratii

Iu. urmează a fi achitat pe art.190 al.(5) CP RM pe motiv, că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii,

Conform art.101 al.(1,3) CPP fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor și nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată.

Instanța de fond a făcut o analiză amplă a probelor cercetate, a indicat de ce au fost respinse probele, iar concluziile făcute de instanța de fond privind achitarea inculpatului rezultă din probele administrate.

Colegiul penal consideră că instanța de fond corect a ajuns la concluzia de achitare a inculpatului în baza art.190 al.(5) CP RM, iar probelor de învinuire prezentate la care se face trimitere în conținutul apelurilor declarate, instanța de fond le-a dat o apreciere legală sub toate aspectele, complet și obiectiv, în coroborarea lor cu celelalte probe, nefiind stabilită vinovăția inculpatului.

Colegiul penal consideră că nu poate fi reținut argumentul invocat în apel privind faptul că în ședința de judecată a fost dovedit pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 al.(5) CP RM, deoarece în cadrul procesului judiciar desfășurat cu respectarea prevederilor procedurii penale nu s-a stabilit vinovăția inculpatului și instanța de fond corect a ajuns la concluzia de achitare a inculpatului, ținând cont de circumstanțele și împrejurările care la stabilirea adevărului în prezenta cauză.

Astfel s-a constatat cu certitudine, precum că Istratii Iurie este directorul SRL „Șansa Auto,, din data de 01.02.2004. Împreună cu Manole Constantin și Catană Victor în anul 2005 au procurat prin licitație de la Primăria mun.Bălți un lot de teren situat pe str.Industrială,2 mun.Bălți cu scopul de a construi un complex imobiliar format din depozite și clădiri administrative, perfectând actele prin comun acord pe SRL „Șansa Auto,, și avînd înțelegerea, că după darea în exploatare a complexului Istratii Iu. se obliga să perfecteze pe fiecare din participanții la construcție cota parte, corespunzător investițiilor făcute. Ulterior Manole C. a renunțat să participe în continuare la lucrările de construcție și a fost înlocuit de Priscu V. De către Istratii Iu. și Priscu V. au fost asumate obligațiuni legate de investirea construcțiilor de pe str.Industrială, 2 mun.Bălți cu condiția transmiterii ulterioare dreptului de proprietate pe numele lui Priscu V. asupra 1/3 cotă parte. În lucrările de construcție s-au efectuat investiții atît de către Priscu V., cît și de către Istratii Iu. Ulterior construcțiile din str.Industrială, 2 mun.Bălți a fost date în exploatare, înregistrate pe SRL „Șansa Auto,, și transmis dreptul de proprietate pe 1/3 cotă parte doar pe numele lui Catană V., iar cît privește Priscu V., ultimului i s-a refuzat de către Istratii Iu. oformarea dreptului de proprietate asupra 1/3 cotă parte a complexului imobiliar pe motiv, că au apărut unele

neînțelegeri privind mărimea investițiilor efectuate, Istratii Iu. cerînd de la Priscu V. achitarea cheltuielilor suplimentare în sumă de 700.000 lei, pe care ultimul n-a dorit să o achite. Ulterior, la 03.11.2009 suma de 371.900 lei transferată de către Priscu V. pe contul SRL „Șansa Auto,, a fost restituită. La moment Istratii Iu. este de acord să înregistreze cota parte din construcții pe Priscu V. cu condiția că ultimul î-i va achita cheltuielile suportate.

Latura obiectivă a escrocheriei se exprimă prin dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune sau abuz de încredere și respectiv, latura subiectivă se manifestă prin intenție directă.

În cauza dată, Istratii Iu. nicicînd n-a negat faptul că nu va înregistra dreptul de proprietate asupra 1/3 cota parte după Priscu V. și la moment este de acord să îndeplinească angajamentul asumat, doar cu condiția achitării de către Priscu V. a cheltuielilor suplimentare suportate de el.

Instanța de fond judecînd cauza a stabilit că lipsesc careva elemente de abuz de încredere în acțiunile lui Istratii Iu., corect ajungînd la concluzia privind achitarea lui.

În această ordine de idei se indică, că din start de către organul de învinuire au fost obținute probe și acțiunile inculpatului Istratii Iu. au fost încadrate conform ordonanței de punere sub învinuire din 19.01.2010 în baza art. 196 al.(4) CP RM – cauzarea de daune materiale în proporții deosebit de mari, prin înșelăciune sau abuz de încredere, fără scop de însușire a averii.

În cadrul cercetării judecătorești, prin ordonanța din 02.07.2010 (f.d.87) s-a dispus modificarea învinuirii, Istratii Iu. fiind învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 al.(5) CP RM după semnele – escrocherie, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, în proporții deosebit de mari.

Astfel se constată, că procurorul n-a procedat conform cerințelor prevăzute de art.326 al.(2) CPP RM și fără a solicita amînarea examinării cauzei pe un termen de pînă la o lună și restituirea cauzei penale procurorului pentru efectuarea urmăririi penale, formularea unei învinuiri noi și înaintarea acesteia inculpatului cu participarea apărătorului, fără a acumula și a prezenta probe noi în confirmarea învinuirii aduse în baza art.190 al.(5) CP RM, a dispus prin ordonanța din 02.07.2010 modificarea învinuirii în sensul agravării ei.

În situația dată este de neînțeleș faptul, cum organul de urmărire penală operînd cu aceleași probe, inițial a încadrat acțiunile inculpatului în baza art.196 al.(4) CP RM afirmînd ca fapta nu constituie însușire, iar ulterior în lipsa unor probe noi a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului constituie însușire și urmează a fi deja încadrate în baza art.190 al.(5) CP RM.

Potrivit textului ordonanței de punere sub învinuire a lui Istratii Iu. din 19.01.2010, precum și rechizitoriului din 08.02.2010 și respectiv ordonanței despre

modificarea învinuirii concretizate în ședința de judecată din 02.07.2010, organul de urmărire penală n-a concretizat în detalii care sunt acele acțiuni concrete întreprinse de Istratii Iu., prin care s-a abuzat de încrederea lui Priscu V.

În acest aspect Colegiul penal reține și prevederile art.389 al.(1) CPP RM, conform căreia sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate în instanța de judecată.

Astfel, instanța de fond just a concluzionat, că acțiunile lui Istratii Iu. nu se plasează sub incidența Legii penale, iar relațiile apărute între Istratii Iu. și Priscu V. sunt drept relații civile, fapt care rezultă și din conținutul învinuirii aduse lui Istratii Iu., care este învinuit de refuzul de a transmite dreptul de proprietate pe numele lui Priscu V. cu scopul dobândirii bunurilor..., necesitatea transmiterii dreptului de proprietate conform investițiilor efectuate.... Imprejurările constatate mărturisesc despre lipsa în acțiunile lui Istratii Iu. a elementelor infracțiunii.

Nu poate fi reținută de către instanța de apel afirmația invocată de apelanți precum că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate se confirmă prin declarațiile date în cadrul cercetării judecătorești de către martorii Priscu V., Catană V., Manole C. și partea vătămată Priscu V.

Din declarațiile persoanelor menționate rezultă, că a avut loc o înțelegere referitor la efectuarea construcțiilor pe str.Industrială, 2 mun.Bălți, Priscu V. a participat la construcția dată, iar ulterior Istratii Iu. urma să perfecteze actele de proprietate asupra 1/3 din imobilul construit fiecărui participant, și nicidecum precum că Istratii Iu. urmărea scopul și avea intenția de dobândire ilicită a bunurilor, prin înșelăciune și abuz de încredere.

Este nefondată și afirmația invocată de apelanți precum că Istratii Iu. a refuzat oformarea cotei părți lui Priscu V., ce denotă intenția inculpatului de a dobândi bunurile ilegal prin înșelăciune și abuz de încredere.

Astfel, s-a constatat cu certitudine că la darea în exploatare a complexului imobiliar din str.Industrială, 2 mun.Bălți Istratii Iu. în mod benevol a înregistrat pe numele lui Catană V. dreptul de proprietate asupra 1/3 cotă parte din construcția în litigiu, fapt ce confirmă suplimentar că Istratii Iu. nu urmărea scopul dobândirii ilicite a bunurilor.

Construcția în litigiu este la moment în natură, iar faptul că a fost transmisă în arendă, nu înseamnă înstrăinarea bunului.

Istratii Iu. a refuzat înregistrarea pe numele lui Priscu V. a dreptului de proprietate asupra 1/3 parte din construcția în litigiu invocând că între el și Priscu V. au apărut careva neînțelegeri referitor la cheltuielile suportate în legătură cu efectuarea unor lucrări de către SRL „Șansa Auto”, pe care Priscu V. n-a dorit să le achite și la clarificarea situației în cauză, în orice moment este de acord să înregistreze după Priscu V. 1/3 cotă parte din construcția din litigiu.

Afirmația invocată de către procuror și partea vătămată, că prin declarațiile unui șir de martori Cavca S., Brașoveanu N., Grincic V., Țîmbalistru T, Capustean V, Bînzari P., Sîrbu D., ș.a. se atestă faptul că Priscu V. a efectuat lucrări și a investit bani în construcția imobilului promis, fapt confirmat și prin copiile transferurilor bănești făcute de Priscu V. pe contul SRL „Șansa Auto,, , iar instanța de fond a indicat neîntemeiat, precum că n-au fost prezentate probe ce ar confirma mărimea investițiilor făcute de Priscu V. în complexul dat, la fel nu poate fi reținută în favoarea acuzării.

Martorii în cauză fiind audiați atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel au confirmat faptul, că au efectuat lucrări de construcție, pentru care cu ei s-a achitat Priscu V., însă n-au confirmat corespund sau nu acestea investiții făcute de Priscu V. cu partea de construcții asupra cărora Priscu V. solicită transmiterea dreptului de proprietate, precum și ultimii nu pot confirma dacă Istratii Iu. a făcut abuz de încredere și l-a înșelat pe Priscu V.

Este neîntemeiat și argumentul invocat în apeluri precum că faptul suportării cheltuielilor de către Priscu V. se confirmă atât prin recipisile anexate la materialele cauzei și confirmate de martorii audiați în cauză, la fel și prin transferurile bănești făcute de Priscu V. pe contul SRL „Șansa Auto”.

În acest aspect instanța de fond corect a concluzionat, deoarece nu s-a stabilit cu certitudine că mărimea investițiilor efectuate de Priscu V. în complexul din litigiu, fapt care nu este negat nici de Istratii Iu., corespunde cu partea din construcție asupra căreia dînsul solicită transmiterea dreptului de proprietate sau care ar confirma valoarea bunurilor dobîndite de Istratii Iu. de la Priscu V.

Colegiul penal consideră că este neîntemeiat și argumentul invocat în apel de către apărătorul Ivanov V. referitor la faptul că instanța de fond ilegal n-a reținut ca probe ce confirmă vinovăția inculpatului facturile bancare și fiscale (f.d.9-14,77-128), precum și recipisele menționate de acuzator, astfel instanța de fond n-a respectat prevederile art.93,94,95,101 CPP RM privind probele, admisibilitatea probelor și aprecierea lor.

Din contra, instanța de fond a apreciat probele administrate la justa lor valoare, considerînd că relațiile dintre Priscu V. și Istratii Iu. sunt niște relații civile, iar rezultatul aprecierii probelor au fost expuse în sentința adoptată.

În această ordine de idei Colegiul penal ține să menționeze, că materialele (volumul cu documente fiscale, bancare, ș.a.) prezentat de către inculpat în instanța de fond, care n-a acceptat demersul ultimului și n-a cercetat materialul prezentat de Istratii Iu., la momentul judecării cauzei în instanța de apel a fost preluat de partea acuzării, care operează cu acest material, î-l prezintă în calitate de probă, care precum că confirmă vinovăția inculpatului în fapta imputată lui.

La fel nu poate fi reținută afirmația invocată de apelanți referitor și la raportul de evaluare a bunului imobiliar ANIC 115/10/1067.

Instanța de fond just a concluzionat, că nu poate reține ca probă în confirmarea vinovăției inculpatului raportul de evaluare respectiv, deoarece prin el se atestă valoarea de piață a bunului în litigiu, și nu investițiile efectuate de Priscu V. sau valoarea bunurilor dobândite ca și cum ilegal de către Istratii Iu.

În această ordine de idei se apreciază, că instanța de fond corect a concluzionat că între Priscu V. și Istratii Iu. există relații cu caracter juridico-civil, care țin de competența instanței în ordinea procedurii civile, instanță care și va determina valoarea bunului în litigiu.

Colegiul penal nu este de acord și cu argumentul invocat în apelul suplimentar de către procuror referitor la faptul, că suma prejudiciului real cauzat lui Priscu V. prin infracțiune este de 1.983.150 lei, fapt confirmat prin cele relatate de martori, înscrisurile făcute de Priscu V. în caietul de evidență personal, precum și transferul bancar făcut de ÎI „V.Priscu,, pr contul SRL „Șansa Auto,,.

S-a constatat, că Priscu V. a făcut investiții în construcția imobilului din litigiu, fapt care a fost confirmat de martori, Priscu V. și n-a fost negat nici de către Istratii Iu., însă din probele enunțate nu rezultă cu certitudine precum că acestea și denotă mărimea investițiilor făcute de Priscu V. în suma solicitată, care și urmează a fi apreciată ca drept prejudiciu material real cauzat prin infracțiune. Acest aspect al cauzei urmează să-l soluționeze instanța în ordinea procedurii civile, după cum a și concluzionat instanța de fond. La fel și Istratii Iu. urmează să dovedească suma cheltuielilor suportate de către el la construcția a 1/3 din imobilul din litigiu, la care pretinde Priscu V.

Colegiul penal consideră că instanța de fond la pronunțarea sentinței de achitare a dat o apreciere legală tuturor probelor și argumentat a ajuns la concluzia privind achitarea inculpatului Istratii Iurie Petru în baza art.190 al.(5) CP RM, deoarece fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii de escrocherie.

Conducându-se de art. 415 al.(1) pct.1) lit.c) CPP, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,

D E C I D E:

Respinge ca nefondate apelurile declarate de procurorul în procuratura mun.Bălți Guțu Tataiana, partea vătămată Priscu Victor, apărătorul Ivanov Vladimir și partea vătămată Priscu Victor, apelul suplimentar declarat de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți Cîrnațel Natalia împotriva sentinței Judecătoriei mun.Bălți din 15.11.2011, sentință care se menține fără modificări.

Decizia este executorie și poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la pronunțare.

Pronunțată în public la 25.05.2011.

Președinte ședinței
judecător

judecător